

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Intrării în Biserică a Maicii Domnului

Sunt învăluit în cuvânt, și Mă dovedesc cine sunt așezându-Mi în scris cuvântul în cartea sa cea de azi pe vatra neamului român, înființată cu toată grăirea Mea din ea din anul 1955 și până azi, și încă Îmi așez în ea cuvântul pe mai departe, căci lucrez după hartă, Mă uit în Scripturi și lucrez așa cum este scris să lucreze Dumnezeu peste pământ acum, la sfârșit de timp, căci cerul și pământul pot trece, dar cuvântul Meu nu se poate, o, nu se poate să nu se îplinească iotă cu iotă, și iată, Eu, Fiul lui Dumnezeu Tatăl, am istorie scrisă, am lucrare de cuvânt așezată pe pământ, și s-a făcut carte scrisă cuvântul Meu și o țin deschisă și dau din ea și pun în ea și-Mi semăn sămânța, și stau pe nori de îngeri deasupra locului Meu ales de staul pentru așezarea Mea cuvânt pe pământ, precum este scris să vin să Mă fac cuvânt și să Mă împart de la margini la margini cu lucrul și cu numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*.

Sunt însoțit de oștirile cerești și sunt îmbrăcat în cuvânt, și scrie pe haina Mea numele Meu cel nou: *Cuvântul lui Dumnezeu*, și nu știe nimeni acest nume al Meu, nimeni, decât numai Eu, și sabie ascuțită este cuvântul gurii Mele ca să trezesc cu el neamurile pământului și să le cârmuiesc cu acest toiag și să le grăiesc împăraților pământului și oștirilor lor, care dau să se războiască cu Cel ce șade pe cal alb și cu oastea Lui.

N-am nimic cu omul, decât că voiesc să-l ridic și să Mă știe de Dumnezeu al său, de Făcător și Stăpân, dar am ce am cu satana, șarpele cel vechi, ca să-l arunc în focul care arde cu pucioasă și să pecetluiesc peste el cu semnul Meu ca să nu mai înșele neamurile, și apoi să-Mi așez scaunele și pe cei de pe scaune ca să judece viii și morții și să-i bucur pe cei ce au fost tăiați din pricina cuvântului lui Dumnezeu și să le dau învierea și împărăția cea gătită sfinților, precum este scris.

Și iată, deschid bucoavnele și citesc din ele praznic împărătesc în această zi din calendarul creștin, zi de slavă pentru mama Mea Fecioara, zi din zilele prunciei ei, când, micuță în vârstă de trei ani, a fost dăruită Domnului de către părinții ei, iar ea a intrat în templu și în inima templului apoi, și dacă a crescut s-a făcut ea însăși templu lui Dumnezeu, căci am coborât Eu în ea pe calea Duhului Sfânt trimis prin înger și am crescut prunc în pântecul ei fecioresc și M-am născut Om și am crescut ca omul, mare cât crucea care M-a purtat pe calea Mea spre înviere dintre cei morți, ca să Mă fac pârgă a învierii morților și să-l ridic din moarte pe om, și aceasta a fost și este lucrarea pentru care am venit pe pământ, iar mama Mea Fecioara Mi-a fost cărare.

Intru cu tine, mama Mea, intrăm în biserică, mamă. E sărbătoare pentru tine pe pământ în biserici, în cele care n-au trecut prin cutremurul care s-a ivit pe pământ acum șaptezeci-optzeci de ani în urmă de au strămutat de la locul lor timpul lor, timpul cel din calendar al sărbătorilor sfinților, mama Mea. O, fericite de bisericile ale căror turme sunt închinat lui Dumnezeu, și nu oamenilor care le strămtorează libertatea în Hristos, și în aceste biserici poate Dumnezeu, încă mai poate, găsește Domnul așezarea cea dintru începutul neamului creștinesc pe pământ, iar neamul cu acest nume este cel mai puternic neam între toate neamurile pământului, fiindcă Stăpânul lor este Dumnezeu Împăratul, căci ce împărat este cel care nu are popor? Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt Împăratul neamului creștinesc, neam răspândit pe pământ de la margini la margini, dacă acest neam păzește datinile din vremea cea de la început când Eu, Domnul, am însămânțat ca să crească sămânța lui pe pământ, sămânță curată și neamestecată.

Grăiesc și Eu, grăiești și tu, mamă, grăim peste biserică cea nestrămutată, cea credincioasă și statornică începutului său cel din părinți și ai cărei părinți au încă bucurie de la ea. În mijlocul

neamului român, însă, a pătruns lucrarea lui antichrist, când s-a atins de așezarea cea din părinți și a biruit biserica, și lacrimi de durere s-au suit la cer în vremea aceea, dar mai-marii de peste biserică n-au plâns și ei, n-au simțit atunci rana, ci au adâncit-o, mamă, și a rămas strămutarea sărbătorilor în calendarul zilelor, mamă, și iată, azi nu se serbează pentru tine în biserica neamului român, dar se serbează în țările care și-au păstrat statornicia cerută de părinți, și intrăm, mamă, ca să le grăim lor, celor ce se adună pentru tine azi în biserici.

Eu, Domnul și Fiul tău, Eu și tu, mamă, intrăm cuvânt în biserică și grăim celor ce au păstrat neclătinate zilele sărbătorilor sfinte și Ne aplecăm lor cu mulțumire pentru această biruință a lor asupra diavolului, care a lovit pe alocuri și a răsturnat rânduiala cea prin sfinți lăsată, și le spunem cuvânt și sfat ceresc să dăinuiască ei așa, și să lucreze să tragă în matcă și ținuturile care au îndurat cutremur și schimbare prin oamenii care au lovit biserica, printre care țări și poporul român, mamă, și a plâns cu jale acest popor când s-a văzut înșelat chiar de mai-marii din biserică în vremea aceea, în care s-au lăsat spre rătăcirea cea scrisă în Scripturi că se va ivi ca să strămute sărbătorile sfinților și datinile creștinești. Stăruiesc însă cei din cer ai fiecărui popor, și iată, mamă, ce minune este cuvântul Meu peste pământ!

Și grăim acum mai întâi bisericii neamului român, că pe această vatră avem așezată cetatea care Îmi adăpostește cuvântul când el vine și se face auzit de deasupra ca să fie așezat în cartea sa, și împărțit apoi peste pământ, mamă.

Grăiesc vouă, celor ce stați pe scaune de biserică și cârmuiți peste ea, peste turma neamului român. Vă aduc aminte de cele scrise în Scripturile Mele și ale ucenicilor Mei despre lucrarea bisericii, de la care v-ați abătut atât de mult, căci unde nu este temere de Dumnezeu acolo poate omul. Când Eu, Domnul Iisus Hristos, nu trăiesc în om e pentru că trăiește omul, pentru că vrea ca el, și nu ca Dumnezeu, și acesta este păcatul care apasă pe creștetul bisericii neamului român încă din vremea cea cu durere când s-a întâmplat să poată satana, și nu Domnul, căci n-a fost veghe, și s-au clătinat datinile așezate de sfinți, că au putut străinii peste această țară în vremea aceea, iar în cer este scrisă toată întâmplarea așa cum a fost ea de a căzut de la locul ei cârma cea de la Dumnezeu pentru pașii bisericii.

Intrăm la voi, la cei ce cârmuiți biserica neamului român și vă amintim iar și iar că azi e sărbătoare între sfinții cerului pentru mama Mea Fecioara, și întru cu ea la voi și nu vă găesc slavoslovind praznicul ei, scris în calendar să fie ținut în această zi. Vă amintesc iar și iar că sunt popoare mari și mici care cântă azi pentru mama Mea Fecioara, și iată, priviți biserica rusă, are azi mare sărbătoare, și se pomenește în mijlocul ei sărbătoarea libertății ei întru Hristos, căci a avut ea trezie când trebuia să aibă și a rămas pe stâncă și are ea între cei din cer un cer mare de sfinți, care luptă sus pentru biserica de jos și care cântă odată slujba de sărbătoare ca în cer și pe pământ. Dar la tine, neam român, a rămas în urmă vremea sărbătorilor sfinte, iar când vremea lor vine, tu nu mai ții pasul cu cei din cer, și uiți acest păcat al tău și judeci peste turmă cu tot dreptul, când tu ești călcătoare de așezare sfântă, de la sfinți lăsată să fie și să se țină de către neamul creștinesc.

O, turmă a neamului român, ia aminte, cei din fruntea bisericii nu te îngrijesc, nu te trezesc, devreme ce și ei dorm față de greșelile care sunt scrise în cer în dreptul celor ce cârmuiesc peste turmă, căci i-am vestit să îndrepte calea și n-au îndreptat-o. În turmă nu se mai găsește nici unul drept care să judece între frate și frate, ci, din contra, frate asupra fratelui rostește judecată, și toate pe câmp deschis, toate în stradă, spre batjocorirea celui judecat. O, dacă prin iconomia Mea cea de sus lucrătoare aş descoperi și Eu faptele cele ascunse ale celor ce dau să judece pe cei împinși spre batjocorire dintre cei ce slujesc la altare peste turmă cu păstori, o, ce s-ar întâmpla atunci cu fața Mea, sub care se ascund turma și capii ei ca popor al lui Dumnezeu?

Am spus că păcatul este necruțător peste cei ce nu ascultă de Dumnezeu, căci musca se așează și pe creștetul căpeteniei și pe cel al supusului, ca una care nu poate fi oprită să zboare și să păteze oriunde voiește ea să se așeze. Și atunci, cine este vrednic să judece păcatele?

O, trebuie îndreptare, trebuie sfătuire, trebuie pocăință și iertare apoi, așa cum scrie în Scripturi lucrarea peste biserică, iar măsura dreptății lucrurilor stă în mâna Mea, nu a omului, oricât de mare s-ar crede el că este, ca nu cumva să râdă cei necredincioși de nedreptatea care se arată lucrând în numele dreptății lucrurilor.

Voi, cei de pe scaune de cetăți și de turme, iată, faceți nedreptate și călcați peste adevăr. Ar fi să încetați să apăsați pe cei treziți la veghe prin Duhul Sfânt, și care dau să vă arate când greșiți de sus în jos, și să vă amintească despre primejdia care ar fi să biruiască peste voi și peste turmă. Îi puneți sub pedeapsă pe cei ce deschid cărțile de cârmuire și îi dați din rânduri, ca să nu vă fie vouă clătinate statul mare și slava căpătată de la supuși, slava pe care Eu, Domnul, n-am avut-o și nu o am pe pământ de la om.

Las cuvânt scris pentru voi și vă trimit carte ca să vă măsurați cu ea lucrul care dați să-l lucrați în numele Meu peste turmă. Dar dacă voi nu mai lucrați ca Domnul și ca ucenicii Lui, care au lăsat cârmuire de la Mine pentru urmași, e drept, oare, să numiți în numele Meu lucrul vostru?

O, treziți-vă voi, cârmaci care stați cu cârmuire șubredă peste turmă, căci îngâmfarea este păcat greu, care aduce omului orbire, iar orb pe orb cum poate să călăuzească? Aș vrea să vă numesc de-a dreapta Mea, aș vrea, dar să vreți și voi, dar să lucrați și voi ca Dumnezeu aș vrea. O, luați pildă din toate cele lucrate bine și despărțiți-vă de judecata cea strâmbă a lucrurilor toate, căci biserica lui Hristos este cea care lucrează pentru Hristos și pentru oameni, nu pentru capii ei, nu împotriva celor așezate să fie ca Dumnezeu lucrate. Deschideți Scripturile și uitați-vă la învățăturile pentru biserică și pentru viața ei, că adevărații ucenici ai lui Dumnezeu aduc omul spre înviere, nu spre judecată, cum faceți voi când vă vine bine să faceți aceasta și să defăimați pe frați înaintea celor necredincioși.

Iată ce vă spun: Vin magi de departe, că aud de glasul cuvântului Meu de pe vatra neamului român, iar voi îi descumpăniți, de vreme ce nu prețuiți minunea venirii Mele cuvânt pe pământ aici, în țara neamului român, țara Mea cea de azi, care M-a primit și Mi-a dat așternut și fii primitori și purtători de Dumnezeu, și nu-i puteți voi scoate din istorie și să-i împingeți în cartea neagră a vremii, căci cu ei sunt Eu, Domnul, și sunt Biruitorul dacă sunt. Amin.

Și le spun acum celor ce dau să se apropie de muntele Meu de cuvânt și-i mângâi pe ei spunându-le și amintindu-le că niciodată Eu, Domnul, n-am fost prețuit de cei în mijlocul cărora am lucrat prin vreme, căci am fost pus sub capac de cei ce s-au voit ei mari și dumnezei în ținutul lor. Dar voi când auziți glasul Meu împărțindu-Mă vouă, o, luați pe Domnul așa cum vine El spre voi și bucurați-L cu credința că Eu sunt, că Eu vin și că vă dau cuvântul Meu, care înnoiește lumea și naște totul spre înviere, precum este scris să se împlinescă cele scrise. Că iată, vin Eu spre voi, vin Eu, vin învăluit în cuvânt și Mă dau vouă de bucurie, de mângâiere, iar cei ce vă descumpănesc pentru căutarea voastră spre izvorul Meu de cuvânt lucrând pe vatra neamului român, o, nu vă pot despărți ei de slava Mea, care se împarte și strigă pe ulițe, și nimeni nu poate opri vântul să bată și să se audă glasul lui și să se nască din Duhul mulți, mulți, precum este scris. Capii bisericii neamului român își văd de ale lor treburi, iar timp pentru Domnul nu au, chiar dacă sub acest nume s-au aciuat să stea.

Mulți ani cu Domnul, mulți ani cu Mine au cei ce Mi-au cules cuvântul și l-au pus și îl pun la împărțit peste popoare, căci Eu, Domnul, voiesc ca toți să se mântuiască și să vină spre credința cea de sus a adevărului, și iată, mai bine de șaiszeci de ani sunt scriși istorie a Mea pe vatra neamului român, și unde duhul lui antichrist văzând aceasta s-a îndârjit cu disperare și aici scurmă, aici, unde-și vede primejdia, dar Eu, Domnul, fac reparare bună peste toate câte au fost atinse și stricate, căci sunt Înnoitorul, și pe toate le fac noi, precum este scris.

Voi, neamuri și limbi și căpetenii, luați pe Domnul din acest râu de cuvânt, care curge din gura Sa, din tronul lui Dumnezeu, ca să adape pe cei de pe pământ cu apa cea vie și să-i hrănească cu mana care vine din cer spre viață veșnică pentru cei care cred. Nimic nu este veșnic, decât

Dumnezeu și cei ce cred Lui. Veniți spre muntele Meu de cuvânt, și vin Eu cu el spre voi ca să Mă dau vouă! Amin.

Voi, cârmuitori de biserici, rămâneți, sau întoarceți-vă în obiceiurile cele sfinte, lăsate de la părinții cei sfinți. Cei ce sunteți abătuți de la ele, întoarceți-vă la cele dintâi, la dragostea dintâi, la cei de atunci, de când Eu, Domnul, am lăsat pe piatră de neclintit biserica Mea așezată. Priviți doar spre strămoși, și veți putea să vă faceți întoarcerea. Cei trufași, aplecați-vă! E vremea să faceți aceasta. Trufia e unealtă diavolească, iar umilița e floarea mântuirii și împarte izbăvire și mireasmă de Duh Sfânt peste toți pe pământ. Amin.

Poposesc cu mama Mea și cu oștirile cerești și privesc peste o adunare în țara cea mare (*Rusia, n.r.*), unde s-au strâns de sărbătoare cei ce cârmuiesc biserici în țările lor. O, și pe gazde, și pe oaspeți îi ating în ziua aceasta cu mâna Mea, dar și mâna mamei Mele Fecioare este lângă mâna Mea, ca să ia ei de la Noi duhul judecății drepte în tot lucrul lor de peste turme, și prin harul care împarte binecuvântare binecuvintez, și spun și aici că meritele se deosebesc.

De aici, din muntele Meu înalt al cuvântului Meu de pe vatra neamului român M-am vestit vouă și v-am dat din taina venirii Mele cuvânt pe pământ. Eu, Domnul, vă fac cunoscut că sunt adevărat în acest cuvânt, iar voi să nu vă îndoiiți de el, ci primiți-L pe Domnul, Care Se împarte lucrând. Fiți binecuvântați de Domnul, de sfinți și de părinți, umblând în căile lor sfinte, căci spre aceasta ați fost chemați: să moșteniți binecuvântarea. Amin.

— *Iar eu, Fiule Iisus Hristos, ca mamă a Ta și a fiilor creștini binecredincioși, dau de veste de lângă Tine adevărul Tău prin acest cuvânt, și mărturisesc peste ei că Tu ești cu adevărat Cuvântul lui Dumnezeu peste cei ce Te primesc și-Ți așează în carte pe pământ cuvântul. E ziua mea de intrare în biserică, e praznic pentru mine în neamul creștinesc, și am intrat cu Tine în templul cel din om ca să-l învăț să se facă templu lui Dumnezeu așa cum eu m-am făcut în toată vremea mea pe pământ.*

Voi, neamuri și limbi și împărați, e Domnul, e Fiul meu Hristos acest cuvânt. E carte scrisă cuvântul Lui pe vatra neamului român, țara pe care eu în numele Lui cel mare o ocrotesc, o păzesc, o păstrez și o împodobesc de nuntă, căci Fiul meu are sălaş sfânt aici, și merge de aici peste tot cu cuvântul.

Amin, amin zic vouă, iubiți pe România, aveți grijă ca și mine să fie ea, să poată ea pentru Domnul, să lucreze Domnul de aici peste pământ, că milă mare este cuvântul lui Dumnezeu, care se așează în cartea sa cea de azi, aici, în cetatea cuvântului Său.

Acum, Fiule Iisus Hristos, Fiul meu, odată să zicem peste toți în zi de petrecere sfântă, noi, cei învăluiti în cuvânt și stându-le alături: Pace vouă, pace vouă, pace vouă!

Și punem peste acest cuvânt numele Tău și numele meu:

Iisus Hristos, și mama Fecioară, Maica Domnului. Amin, amin, amin.

21-11/04-12-2017